

[Mølgaard]

Vi er til gengæld på naturgasområdet rimeligt sikre på forsyningernes mængde. Vel findes den 100 pct. store sikkerhed heller ikke på dette område, men forsyningssikkerheden vil dog blive fundamentalt større, i det øjeblik vi har naturgasledninger ind til den danske kyst ude fra Nordsøen. Vi ved også, at miljøproblemerne ved naturgassen er af ganske ringe størrelsesorden i forhold til andre energiforsyningskilder, og vi ved såmænd også, at der kan tænkes teknologisk udvikling iværksat, uden at der indblandes blot antydning af protektionisme over for naturgasprojektet.

Vi er fortsat positivt stemt over for naturgassens ilandføring ud fra netop disse aspekter, og vi ønsker bestemt, at den skal ilandføres i netop Danmark fremfor at skulle videreeksporteres, idet vi anser filosofien i en videreeksport af naturgassen som værende af nøjagtig samme værdi som den filosofi, nogle anlagde i begyndelsen af 1940'erne, hvor de slog til lyd for, at vi endelig skulle eksportere de tørv og de brunkul, vi lå inde med. Det var jo ærlig talt en vældig god forretning, der ganske givet også ville have påvirket handelsbalancen i en positiv retning i starten af 1940'erne, men det havde jo ikke skabt megen varme rundt om i samfundet Danmark, og det var da godt, at man ikke tog mere konsekvent fat på realiseringen af den idé, end man følte sig absolut tvungen til.

I dag er vi absolut ikke tvungne til overheadet at bøje af for tanker om at eksportere naturgassen, og så lad os da benytte den selv til gavn for det danske samfund.

Men der er grund til løbende at få stillet spørgsmål vedrørende økonomiberegningerne, og om tidsplanerne holder, uanset at vi igen og igen fra regeringens side har fået tilstrækkelig klare svar om, at tidsplanerne holder, og at økonomien ikke er skæv. Der er også givet nogle svar i dag, som måske er rigtige i dag, men som vi tror der kan være grund til at få igen og igen for at sikre sig, at forudsætningerne ikke løber fra enkeltdele af dette projekt.

Jeg synes nok, man må sige, at beretningerne om regeringens håndtering af B&W Damps rapport ikke virker helt tillidvækkende for den offentlige forvaltnings system. Jeg må beklage, at denne analyse, som er blevet tilbudt stillet til rådighed for folkettinget og dets energiudvalg, ikke er blevet stillet til

rådighed på regeringens initiativ, sådan som sagen lå, og meget gerne suppleret med regeringens konkrete påpegning af, hvor man var uenig i det, der stod i denne rapport.

Det gælder principielt en ganske tilsvarende rapport, uanset hvor den måtte komme fra: hvis nogen analyserer projektet og sætter spørgsmålstegn over for dele af projektet, må regeringen med argumenter bortdrive de advarende pegefingre, der eventuelt måtte blive hævet over for naturgasprojektet.

Vi mener, det er fundamentalt væsentligt, at man i den offentlige debat får kortene lagt frem fra regeringens og kritikerens side med henblik på, at den offentlige debat bedst muligt kan styre tingene ind på plads, sådan at vi ved, at det er faste oplysninger, vi bygger på vedrørende dette kolossale projekt, og ikke lidt lemfældige betragtninger på et og andet punkt.

Jeg er ganske opmærksom på, at det ikke er mere end 3 uger siden, at vi fik ministerens udsagn om, at tidsfaktoren ikke tegnede til at blive noget problem, om end man opererede med en snæver margen, og for så vidt oplyses det samme jo igen i ministerens redegørelse her i dag. Men dog vil jeg mene, at det er relevant igen og igen at få ministerens ord for, at der ikke er noget, der er ved at kuldsejle på dette område, akkurat lige som det gælder behovet for tilslutningspligt – som jo ærlig talt ikke er nogen særlig tiltalende og i hvert fald ikke spor liberal løsning på problemet med at sikre, at man kan leve op til kontrakten med DUC om aftagelse af naturgas – at det ikke må indebære alt for kraftige indgreb over for enkeltforbrugers valgfrihed.

Også på det punkt har ministeren for ganske nylig givet oplysninger, bl. a. i forbindelse med behandlingen af SF-forslaget om alternativ anvendelse af dele af naturgassen, dimetanol. Jeg vil bede ministeren om løbende at tilstille det energipolitiske udvalg – og gerne folkettinget som helhed – oplysning om eventuelle nye aspekter i denne sag. Det gælder både vedrørende metanolprojektet, som dog er under udvalgsbehandling i øjeblikket, hvorfor henstillingen på dette område vel ikke er så nødvendig, og udviklingen i henseende til, om det forekommer mere eller mindre nødvendigt at køre skarpt frem med en tilslutningspligt.